

lig for alle Kredse, i alt Fald er der ikke ført noget Bevis for, at de ikke virke ligelig i alle Kredse, og dersom disse Endringsforslag virke ligelig, maa de være saa indgribende, som de være ville, de kunne da ikke foranledige en anden Fordeling af Summerne mellem Kredse. Det, som det kommer an paa, er ikke, hvor store disse Endringer i og for sig ere, som ere vedtagne ved 2den Behandling, om Reglerne for Fordelingen mellem Skolelærerne, men det er, hvorvidt disse Endringer komme til at virke i den Grad forskjellig i de forskjellige Skoleraadskredse, at Fordelingen i Kredsen paa Grund deraf bliver urigtig, og derfor er der ikke ført noget Bevis, ja ikke engang fremkommet nogen Antydning af noget Saadant fra det ærede Medlem. Det Næste er Spørgsmaalet om, hvorvidt Lønningerne under 800 Kr. skulle have det samme Tillæg som Lønningerne paa 800 Kr., og den Indvending, at omtrent $\frac{1}{3}$ af dem findes paa Nerne, medens $\frac{2}{3}$ findes i Sylland, forekommer mig dog altsor ubetydelig, til at man af den Grund skulde fravige den Fordeling for Skoleraadskredse, som nu er vedtagen. Jeg gjorde, da jeg før havde Ordet, opmærksom paa, at det, som i det Væsentlige efter Alt, hvad der foreligger, har foranlediget, at de Regler, som vi vare enige om at vedtage forrige Aar om Fordelingen mellem Kredse, havde virket ulige i den Grad, at Forholdet mellem, hvad der kunde uddeles i Kredse, var som $13\frac{1}{2}$ til $28\frac{3}{4}$ — at det, siger jeg, som var Hovedgrunden hertil, var Maximalgrænsen, som ikke maatte overstiges, og at denne Bestemmelse netop havde virket paa den Maade, fordi Tallet af Embeder, som er over Maximalgrænsen, er saa meget større i den ene Halvdel af Landet end i den anden, navnlig langt større paa Nerne end i Sylland. Dersom hidrører ganske simpelt det noget paasaldende Resultat, at i de rigeste Aamter have enkelte Bidrag naaet op til $28\frac{3}{4}$ pCt., hvorimod de i de fattigste Amtsrådskredse ere svundne ned til $13\frac{1}{2}$. Men naar det, som er Hovedgrunden til Uligheden, Maximalgrænsen, bliver staaende uforandret, og dette Endringsforslag bliver vedtaget med Fordelingsregler lig med, hvad der ifjor blev vedtaget, vil det uden al Tvivl, naar Resultatet foreligger til næste Aar vise sig, at Uligheden mellem, hvad Skoleraadskredse have faaet, vil være, om ikke fuldt saa stor som iaar, saa dog ganske overordentlig stor og langt større end den Ulighed, som muligvis vilde komme ved den Fordeling, som nu staa paa Finantsloven. Det er altsaa netop i Ligelighedens Interesse, for at skaffe saa ligelige Bidrag til Skoleraadskredse i Forhold til Lærernes Tal og Fornødenheder som mulig, at jeg modsætter mig det Endringsforslag, som de Herrer have stillet, og anbefaler det til Forkastelse. Til anbefaling for mit Endringsforslag under Nr. 87 skal jeg endnu bemærke, at naar man fra flere Sider har udtalt, at det er

for at fyldestgjøre et Billighedshensyn, at man giver de meget lavt lønede Lærere et meget større Tillæg end de bedre lønede Lærere, saa erkjender jeg for det Første ikke, at det er billigt i og for sig, men jeg skal dertil sige, at Fyldestgjørelsen af dette Billighedskrav jo kommer til at gaa ud over Andre. Det forekommer mig, at ærede Medlemmer, der kæmpe for dette Forslag, maa have overset, ifald de da begrunde deres Interesse for det paa denne Maade, at det ikke er Statskassen, der fyldestgjør dette omtalte Billighedskrav, men at det er de andre Lærere i Kredsen, der komme til at undgælde for, at man vil give et uforholdsmæssigt Bidrag til de mindre Lønninger. Jeg kan ikke paa nogen Maade indrømme, at Fastholdelsen af dette Forslag er billigt; jeg vil tværtimod sige, at efter min Mening er det i allerhøjeste Grad ubilligt, at denne Bestemmelse bliver staaende paa Finantsloven, netop af Hensyn til de andre Lærere. Naar jeg før udtalte, at man jo paa ingen Maade veed, af hvilke Grunde Lønningerne ere satte saa lavt for disse Lærere, og at man maa antage, at Lønningerne ere satte i passende Forhold til deres Gjerning, efter hvad de andre Lærere i Kredsen faae, og naar jeg dertil søiede, at man jo ikke engang veed, om der krævedes fuld Anvendelse af disse Læreres Tid, har man indvendt, at, naar jeg havde sigtet til Lærelærere, kunde det ikke her komme i Betragtning. Det er ganske vist. Da Tillægene kun gives til faste Lærere, komme Lærere, der staa i et løst Forhold til Skolerne, ikke i Betragtning, men min Bemærkning om, at Lønnen sandsynligvis stod i et passende Forhold til, hvad man krævede af Lærerne, bliver staaende. Jeg har set mange Tilfælde, og ærede Medlemmer ville ogsaa, i hvad der er fremkommet i Anledning af Skoleloven, have bemærket, at der hyppig træffes paa Skoler, hvis samlede Børneantal ikke naaer høiere end til 10 a 12 Stykker, og hvor ganske naturlig Vederlaget for et Par Gange om Ugen at under vise Børnene maa sættes meget lavt. Nu vil jeg spørge, om der er nogen Rimelighed for, at Staten skal forbedre disse Lønninger, medens den kun giver 15 pCt. til de andre Læreres Lønninger, hvis Tid vel er lønnet med 800 Kr., men som ogsaa maa præstere et ganske andet Arbejde. — Hvad Embedsmændenes Dyrtidstillæg angaar, skal jeg ikke følge Diskussionen videre. Det forekommer mig, at der, naar Lønningslovene komme til at foreligge næste Aar, da vil være rig Leilighed til at undersøge det Spørgsmaal, om vore Embedsmænds Lønninger staa i et passende Forhold til det, som man forlanger af Embedsmændene, og jeg kan fra mit Standpunkt ikke erkjende, at det Spørgsmaal som her foreligger til Afgjørelse, har Noget med dette almindelige Spørgsmaal at gjøre. Det har imidlertid ikke kunnet Andet end glæde mig at høre et æret Medlem fra Svendborg Amt (Lang) udtale, at